

عنوان مقاله:

بررسی مسئله ی دخترکشی در ادبیات فارسی با نظر به شاهنامه ی فردوسی ، تاریخ ثعالبی و هزار و یک شب

محل انتشار:

نهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

امیررضا دادآفرین - دانشجوی کارشناسی رشتهی آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

یکی از نشانه های منحط سبک زندگی جاهلی در جزیره لایح، دخترکشی یا همان زنده به گور کردن دختران بوده است. موضوعی که اصل وجود آن مورد نقد قرآن کریم قرار گرفته است و در دوران دعوت اسلام از دغدغه های مهم رسول خدا(ص) بوده است. در ادبیات ملل مختلف خویشاوندکشی یا اقدام برای نابودی یکی از اعضای خانواده؛ یکی از بن مایه هایی است که به گونه های مختلف در آثار ادبی سرزمینشان روایت شده است. در این میان ما با مواردی از قبیل: (پسرکشی ، پدرکشی ، همسرکشی ، دخترکشی و یا حتی به صورت عام یعنی فرزندکشی) روبه رو هستیم. و این برخوردهای ناخوشایند سبب ایجاد دست مایه هایی برای به وجود آمدن داستانهای عالی و درخشانی در ادبیات ملل مختلف شده است. نگارنده به علت تاثیر متقابل فرهنگها بر یک دیگر بر آن است که ضمن تبیین این پدیده ی عصر جاهلیت اعراب؛ تاثیر و نمود آن را در برخی از آثار ادبیات فارسی بررسی کند .

کلمات کلیدی:

دخترکشی ، عرب جاهلیت ، شاهنامه ، هزار و یک شب ، تاریخ ثعالبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245503>

